

PLECARE

(sau Meşek)

Destul am şezut ca străin la Meşek
Şi vreau peste dune de veacuri să trec
Spre-o lume străină de-al morţii eşec
Destul am zăcut printre voi la Meşek...

Destul m-am trudit Valea Morţii s-o trec
Spre albe tărâmurii cu voi pezevenc
E clipa târzie şi-i timpul să plec
Destul v-am vorbit prin pustiul prea sec...

Destul, prea destul, lumea-i toată-un eşec
Şi-n vânturi aprinse săgeţi se petrec
Spre suflet trudit să-l răpună se-ntrec
Destul am trudit ca străin la Meşek...

.....

Destul, sunt destui epigoni ce se-întrec
Şi-n suflet fugar plâns uscat mi-l înec
Spre albe tărâmurii Chedarul să-l trec
Destul, prea destul şi sunt gata să plec...
